

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.899 van 27 december 2000
in de zaak A. 90.601/VII-20.854.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. EYSACKERS,
kantoor houdende te GENT,
Ottogracht 28

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 30 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 november 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 maart 2000;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18, en op artikel 43, 2/, van het konink-lijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. EYSACKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 5 september 1999 en verklaart zich vluchteling op 8 september 1999.

1.2. Op 10 november 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 29 februari 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende uiteenzet :

"(...)

Verzoekster vordert bij huidig verzoekschrift in kort geding de opschorting van de bijgevoegd(e) beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, haar bij aangetekend schrijven dd. 29.02.2000 betekend.

Dit beroep is, naast andere gronden ter gelegener tijd, ondermeer ambtshalve in te roepen, gesteund op de hiernavolgende redenen.

Bij aangetekend schrijven dd. 29 februari 2000 werd verzoekster kennis gegeven van de bevestigende beslissing van weigering van verblijf van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dit na dringend beroep van verzoekster ingediend op 22 december 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de verzoekster mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat zij ontvlucht is, en waar haar leven en fysieke integriteit en vrijheid in gevaar zijn.

De problematiek met de 'Roma' welke gehuisvestigd waren in Slowakije is voldoende gekend in België en heeft zich geuit in een massale migratie van deze Roma naar België.

Het is voldoende gekend dat deze personen, waaronder verzoekster, gedurende jaren werden vernederd, bedreigd en al dan niet persoonlijk in hun integriteit werden geschaad.

De vervolging van personen gebeurde op systematische wijze en gebeurde telkens gericht naar personen toe.

Zo is ook het leven van verzoekster, nadat zij hulp had geboden aan haar kennis M. B. , ingrijpend gewijzigd.

Sedert september 1998 werd verzoekster op systematische wijze gezocht en bedreigd omdat zij medewerking verleend had aan M. B..

Gedurende de mondelinge(n) hoorzittingen heeft verzoekster hierover gedurende enkele uren een uiteenzetting gegeven van de feiten.

Het relaas van deze feiten heeft het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen summier en onvolledig neergeschreven, nu de meest essentiële elementen van zijn relaas welke wijzen op een ernstig risico op persoonsgerichte vervolging uit het relaas werden weggelaten, of tenminste geminimaliseerd werden weergegeven.

Verzoekster diende nochtans verscheidene doktersattesten in, alsook het huiszoekingsbevel dat de politie haar destijds afleverde.

Uit het mondelinge relaas door verzoek(st)er weergegeven blijkt dat verzoekster, vanwege haar afkomst als zigeuner, en vanwege haar hulp aan een persoon in nood, een ernstig risico loopt op een vervolging.

Dat deze vervolging op haar persoon is gericht, en voordien op systematische wijze werd uitgevoerd, waar (de) verzoekster op basis van haar afkomst sowieso de toegang wordt ontzegd tot de publieke diensten van de Slowaakse overheid, waar verzoekster zonder meer door de meerderheid van de inheemse bevolking wordt geterroriseerd zonder enige concrete mogelijkheid om zich in rechte te verdedigen nu deze haar (deze) falikant worden geweigerd, nu verzoekster reeds om deze redenen werd aangevallen door een groepering van misdadigers, annex ordehandhavers, welke in de beslissing worden omschreven als 'maffia'.

Nu zij vanuit verschillende hoeken werd bedreigd met gerechtelijke vervolging welke vanwege haar afkomst sowieso leiden tot een permanente hechtenis zonder een kans op een eerlijk proces.

Nu het een algemeen gekend gegeven is dat zigeuners, zeker in de Oost-Europese landen waar thans een moeilijke economische situatie heerst, als eerste bevolkingsgroep worden geviseerd, waar

verzoekster als zigeuner dus duidelijk een kwetsbare positie inneemt.

Dat de feitelijke situatie van verzoekster het relaas van verzoekster ten zeerste geloofwaardig maken.

Dat deze geloofwaardigheid wordt bevestigd door de overgelegde doktersattesten en huiszoekingsbevel.

Dat verzoekster door de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel oploopt, nu zij haar enige bescherming welke haar thans wordt geboden door de Belgische Staat dreigt te verliezen.

Dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte heeft geoordeeld dat er geen ernstige aanwijzingen zijn van een vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Dat verzoekster alle redenen heeft om deze vermeende veiligheid in twijfel te moeten trekken.

Dat verzoekster meent dat haar leven nog steeds in gevaar is indien zij naar Slowakije zou terugkeren.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE RAAD VAN STATE

Aan verzoekster akte te willen verlenen van haar verzoek tot schorsing in kort geding van de bevestigende beslissing, betekend op 29.02.2000, van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit onder meer vanwege het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing met toepassing van art. 63/3 van de wet van 15 december 1980 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, haar bij aangetekend schrijven dd. 29.02.2000 betekend, onder meer wegens miskenning van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980, artikel 62 en 63/2 en 63/33 van de Vreemdelingenwet en wegens miskenning van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, nu duidelijk de ernstige gronden waarop een erkenning van verzoekster als vluchteling werden genegeerd.

Aan verzoekster akte te willen verlenen van haar verzoek tot schorsing in kort geding van de bevestigende beslissing, betekend op 29.02.2000, van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dit onder meer vanwege het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing met toepassing van art. 63/3 van de wet van 15 december 1980 van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, haar bij aangetekend schrijven dd. 29.02.2000 betekend, onder meer wegens miskenning van de beginselen van behoorlijk bestuur en de regel audi et alteram partem, nu duidelijk de ernstige gronden waarop een erkenning van verzoeker(ster) als vluchteling werden genegeerd.

Aan verzoekster akte te willen verlenen van haar keuze van de nederlandse taal.

Aan verzoekster akte te willen verlenen van haar woonstkeuze bij haar raadsman.

Verweerster verbod op te leggen de voormelde beslissing ten uitvoer te leggen tot wanneer omtrent de betwisting ten gronde recht zal zijn gedaan.

Te zeggen voor recht dat verweerster bij miskenning van huidige vordering en het tussen te komen bevelschrift een dwangsom zal verbeuren van 100.000 fr.

Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding.

(...)." ;

3.1.2. Overwegende dat luidens artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Administratie van de Raad van State het verzoekschrift onder meer "een uiteenzetting van de feiten en de middelen" dient te bevatten; dat onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden;

3.1.3. Overwegende dat artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing "een uiteenzetting van de feiten en middelen die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen rechtvaardigen", moet inhouden, waarbij onder "middel" hetzelfde moet worden begrepen als wat werd uiteengezet onder punt 3.1.2.;

3.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij, in wat zij als een reeks middelen bestempelt, enkel een aantal feitelijke gegevens en beschouwingen opneemt, en niet aangeeft op welke wijze de rechtsregel(s), die zij opsomt in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift tot schorsing, door de bestreden beslissing word(en) geschonden; dat bijgevolg de uiteenzetting van

de verzoekende partij geen middel bevat als bedoeld in voormelde artikelen 2, § 1, 2/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Administratie van de Raad van State, en van artikel 8, 4/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat deze exceptie van kennelijke niet ontvankelijkheid van de vordering, ambtshalve door de Raad van State wordt opgeworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig december tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.